

Hollókőn piknikeztünk

2019. május 18.

20 hely, amit látnod kell egyszer sorozat 1. állomása.

Két éve vagyok a Dunántúli Postás Sportegyesület Budapest körzetének vezetője. Egy ideje azon törtem a fejem, milyen programokat lehetne szervezni a Pest megyében élő postásoknak. Voltak fellángolások, de nem vezettek sikerre. A mindenki által közkedvelt közösségi oldalon, a postás csoportot olvasgatva, megakadt a szemem egy poszt alatti megjegyzésen, miszerint: „...emlékeztek még a régi szakszervezetes kirándulásokra? De jók is voltak azok! Kár, hogy már nem szerveznek ilyen kirándulásokat...”

Gondoltam én is, milyen lehet egy ilyen kirándulás...? Méláztam tovább a közösségi oldalon. Egyszer csak ahogyan görgetem a „falat”, felkúszott egy poszt: 20 magyar csoda, amit az életben látnod kell egyszer címmel. Böködtem a telefonomat, mi lehet az a 20 csoda? Az az igazság, hogy valóban csoda amit láttam. Bevallom, némelyikről azt sem tudtam, hogy Magyarországon lehet ilyen is ☺.

- Balaton-felvidéki tanúhegyek
- Tapolcai tavasbarlang
- Tihanyi levendulás
- Szalajka-völgy
- Hegyestű (Káli-medencében)
- Megyer-hegyi tengerszem
- Gaja-szurdok és Római fürdő ... és sorolhatnám.

Szóval, villám becsapott és azt gondoltam, itt a lehetőség Angi, szervezz! Kitaláltam, hogy szavazásra bocsátom ezen posztban lévő helyeket, és amelyik a legtöbb szavazatot kapja, azt megszervezem.

Rekordmennyiségű szavazat érkezett, ~10 ember szavazott, mindenki két helysége voksolt ☺.

Így mindegyik hely kapott egyet. Jó, volt ami kettőt kapott... Kedves kolléganőmmel a 62-es postáról tanakodtunk, hogy melyik legyen, de végül ő tette rá a voksát Hollókő-re, így eldőlt ☺, három szavazattal Hollókő nyert. Belevágtunk, és a végén 43 postás kolléga, volt kolléga tartott velünk. Voltak akik Biatorbágyról, Soroksárról, Budapestről jöttek el ennek a kirándulásnak a kedvéért. Hollókőre.

Az időjárás nekünk kedvezett, és mindenki megtalálta a neki való kikapcsolódást. Nem volt kötött program, így mindenki a saját ritmusában tehetett emlékezetessé a napját. Voltak akik a várra mentek, és voltak akik a tájházak, emlékházak különlegességeit keresték. Ez is volt a cél. A hétköznapi malomkerékből kicsit vissza a múltba, a tájházak, az ízes beszéd láttán-hallatán egy kis időutazásban lehetett részünk. A hollókői éttermek az ízes palóc ételekben bővelkednek. Nem volt okunk panasza.

A kirándulás végét egy közös fagyizással zártuk.

Az utazásunknak ez volt az első állomása, nagyon kíváncsi vagyok melyik lesz a következő. A szavazást hamarosan közzéteszem a közösségi oldalon, DPSE Budapest-Pest megyei körzet néven.

Várom az érdeklődőket és figyeljétek a közösségi „falat”.

Üdvözlettel:

Pintérné Nagy Angéla